

ved ligningsloven for skatteåret 1948—49, indrømmes der i selve skatteansættelsen et nedslag for nedsat erhvervsævne for personer, der ved skatteårets begyndelse oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære aldersrente, invaliderente, den i folkeforsikringslovens § 62 omhandlede ydelse eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248, eller som på nævnte tidspunkt vil være fyldt 65 år, alt forsåvidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de i loven angivne maksimalindkomstbeløb. Nedslaget beregnes under hensyn til, om den pågældende efter statsskattelovens regler betragtes som forsørger eller ej, dog højst med forskellen mellem den pågældendes skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten.

For skatteåret 1953—54 har maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb været fastsat således:

	Maksimalindkomst	Nedslagsbeløb
<i>I. Forsørgere:</i>	kr.	kr.
København m. v.	6 700	2 800
Købstæder m. v.	6 200	2 400
Landkommuner.	5 700	2 000
	Maksimalindkomst	Nedslagsbeløb
<i>II. Ikke-forsørgere:</i>	kr.	kr.
København m. v.	4 800	1 800
Købstæder m. v.	4 500	1 600
Landkommuner.	4 200	1 400

Aldersrentemodtagerne — såvel forsørgere som ikke-forsørgere — har i året 1953 haft en større indtægt end i 1952 dels som følge af forhøjelse af aldersrenten, dels ved, at modtagerne ved ekstraordinære tilskud i henhold til særlige love har opnået en forhøjelse af indtagten. Indtægtsforøgelsen kan for forsørgernes vedkommende gå op til $\frac{1}{2}$ 160 kr.

Såfremt de i ligningsloven for 1953—54 fastsatte maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb blev optaget uændrede i ligningsloven for det kommende skatteår, ville der for de her omtalte skattepligtige kunne fremkomme skattestigninger, som kunne gå op til 30 kr. for de rentemodtagere, hvis rente er undergivet den største stigning. For at begrænse skattestigningerne har man foreslået maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene forhøjet som nedenfor anført. De foreslåede forhøjelser vil medføre, at der bliver tale om en nogenlunde uforandret beskatning af rentemodtagerne.

Maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene er foreslået fastsat som følger:

	Maksimalindkomst	Nedslagsbeløb
<i>I. Forsørgere:</i>	kr.	kr.
København m. v.	7 000	2 900
Købstæder m. v.	6 400	2 500
Landkommuner.	5 800	2 100
	Maksimalindkomst	Nedslagsbeløb
<i>II. Ikke-forsørgere:</i>	kr.	kr.
København m. v.	4 900	1 800
Købstæder m. v.	4 600	1 600
Landkommuner.	4 300	1 400

Gennemførelsen af de her foreslåede ændringer i § 5 vil for statskassens vedkommende medføre et provenutab, der kan anslås til ca. $\frac{1}{2}$ mill. kr., hvortil kommer et noget større provenutab for kommunerne.

Ved bestemmelsen i § 21 i ligningsloven for skatteåret 1953—54 hjemledes der skatterådene adgang til i visse tilfælde bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst for skatteydere, der i tiden mellem den 1. april 1950 og den 1. december 1952 første gang havde etableret eller overtaget selvstændig erhvervsvirksomhed, hvoraf de stadig var indehavere. I den af folketingsudvalget vedrørende ligningsloven for skatteåret 1953—54 afgivne betænkning af 2. december 1952 blev det udtalt, at bestemmelsen var at betragte som et forsøg, og den fik derfor kun gyldighed for skatteåret 1953—54, jfr. rigsdagstidende 1952—53, tillæg B. sp. 171.

Ved lovforslagets § 9 er der foreslået tillagt bestemmelsen gyldighed for endnu et skatteår, skatteåret 1954—55. Det synes vanskeligt på grundlag af erfaringerne ved en enkelt skatteligning, hvor ordningen praktiseredes for første gang, at tage stilling til spørgsmålet om opretholdelse af en særlig ordning for etableringstilfælde og, i bekræftende fald, om den nærmere udformning af en sådan ordning. Ved at tillægge bestemmelsen gyldighed for endnu et skatteår vil man få et større erfaringsmateriale og derigennem bedre mulighed for at behandle det nævnte spørgsmål. Der er i bestemmelsen alene foreslået den ændring, at perioden, i hvilken etableringen eller overtagelsen skal have fundet sted, forlænges, således at den omfatter tiden fra den 1. april 1950 til den 1. november 1953.

De ved lovforslagets §§ 2, 4 og 8 foreslåede ændringer i ligningslovens § 4, stk. 2, § 17, stk. 2, og § 20, stk. 4, er af rent redaktionel art.

Betydningsfulde nye bestemmelser angående retten til fradrag i den skattepligtige indkomst af